

Μνήμη των Αγίων Αδριανού και Ναταλίας (26 Αυγούστου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ἡ Αγία μας Εκκλησία τιμᾷ σήμερα, 26 Αυγούστου, τους συζύγους **Αγίους Αδριανό και Ναταλία**, που κατάγονταν ἀπὸ τὴ Νικομήδεια καὶ ἐζησαν περί τα τέλη τοῦ 3^{ου} αἰῶνα μ.Χ. Ἐπίσης, τιμᾷ τους **Ἅγιοι Εικοσιτρεῖς Μάρτυρες**, που τελειώθηκαν τὴν ἴδια ἡμέρα με τὸν **Ἅγιο Αδριανό**, τὴν **Οσία Μαρία Ἰβάνοβνα** τοῦ **Ντιβέετβο** καὶ τὸν **Ὅσιο Ἰωάσαφ**, γιο τοῦ βασιλιά τῆς Ἰνδίας **Αβενίρ**.

Ἅγιοι Αδριανός και Ναταλία

Ὁ Ἅγιος Αδριανός, ἀπὸ τὴ Νικομήδεια, ἐζήσε τὴν ἐποχὴ τοῦ αυτοκράτορα Μαξιμιανού καὶ ἦταν παντρεμένος με τὴν Ναταλία. Μία μέρα λοιπὸν εἶδε 23 χριστιανούς, νὰ εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ μαρτυρήσουν γιὰ τὴν πίστη τους. Ὁ 28χρονος Αδριανός, ἐντυπωσιάστηκε ἀπὸ αὐτὰ πού ἀκούσε καὶ δήλωσε στοὺς εἰδωλολάτρες ὅτι εἶναι κι' αὐτός χριστιανός. Ἀμέσως τὸν ἐπίασαν καὶ τὸν ἐκλείσαν στὴν φυλακή.

Εκεί πήγε η Ναταλία να του συμπαρασταθεί και να του πει να μην λυγίσει. Στην συνέχεια, αφού υπέμεινε πολλά και φρικτά βασανιστήρια παρέδωσε το πνεύμα του. Αξιοσημείωτο είναι, ότι όταν οι ειδωλολάτρες επιχείρησαν να του κάψουν το σώμα, ξέσπασε μία δυνατή νεροποντή η οποία έσβησε τη φωτιά. Το σώμα του ενταφιάστηκε από την γυναίκα του την Ναταλία, η οποία μετά από λίγο καιρό θάφτηκε δίπλα του, αφού μαρτύρησε και αυτή για τον Χριστό.

Άγιοι Εικοσιτρείς Μάρτυρες

Οι Άγιοι αυτοί μαρτύρησαν δια ξίφους μαζί με τον Άγιο Αδριανό (βλέπε [ίδια](#) ημέρα). Τα ονόματά τους είναι: Ανατόλιος, Άνθιμος, Αντίοχος, Γεντήλιος, Ελευθέριος, Ερμογένης, Ευήθιος, Ευρετός, Ευτύχιος, Θεαγώνης, Θεόδωρος, Θύρσος, Ιωάννης, Καρτεράς, Κλαύδιος, Κυριάκος, Μαρίνος, Μαρδώνιος, Μηνώδιος, Πλάτων, Συνετός, Τρωάδιος και Φαρέτριος (+ 4ος αι).

Οσία Μαρία Ιβάνοβνα του Ντιβέεβο η Δια Χριστόν Σαλή

Η Οσία Μαρία γεννήθηκε στο χωριό Γκολέτκοβα της επαρχίας Ταμπόφ της Ρωσίας. Σε ηλικία 13 χρόνων έμεινε ορφανή και από τους δυο γονείς της Ζαχαρία και Πελαγία και πήγε να μείνει με την οικογένεια του μεγαλύτερου της αδελφού. Εκεί δεν την ήθελαν, λόγω κυρίως του γεγονότος ότι παραμελούσε τον εαυτό της και ένοιωθαν προσβεβλημένοι από το όλο παρουσιαστικό της. Ποτέ δεν χτενιζόταν και τα ρούχα της αποτελούνταν κυρίως από κουρέλια. Είχε επίσης από πολύ μικρή μια τάση να συμπεριφέρεται παράξενα.

Έτσι έφυγε και άρχισε να περιπλανιέται μεταξύ των περιοχών του Σάρωφ, του Ντιβέγεβο και του Αρντάτωφ. Πάντοτε μισόγυμνη και πεινασμένη φορώντας κατεστραμμένα παπούτσια χειμώνα-καλοκαίρι. Τα βράδια τα περνούσε στο δάσος προσευχόμενη και ήταν σχεδόν πάντοτε λασπωμένη.

Συχνά επισκεπτόταν το μοναστήρι του Ντιβέγεβο και εκεί όσες καλογριές τη

λυπόντουσαν της έδιναν καθαρά ρούχα, τα οποία σε λίγες μέρες ή Μαρία απαλλασσόταν δίνοντας τα στους φτωχούς. Υπήρχαν όμως και οι μοναχές εκείνες που την έδιωχναν κακήν κακώς. Ποτέ δεν παραπονέθηκε για κανέναν και για τίποτα.

Από κάποιο χρονικό σημείο και μετά τη δέχτηκαν στο μοναστήρι οπού εκάρη μοναχή. Εκεί συνέχισε να προσποιείται τη σαλή για να κρύβει τις αρετές της, ιδίως το προορατικό χάρισμα που ο Κύριος μας της έδωσε. Άρχισαν σιγά-σιγά να την επισκέπτονται διάφοροι που άκουσαν γι' αυτήν και ζητούσαν συμβουλή για κάποιο πρόβλημα τους ή για να πάρουν πνευματικές νουθεσίες.

Κάποτε την επισκέφτηκε ένα μικρό αγόρι και η Μαρία είπε: «Κοίταξε, ήρθε ο ιερέας Αλέξιος». Το παιδί αργότερα έγινε ιερομόναχος με το όνομα αυτό. Όταν κάποτε την επισκέφτηκε ο πατήρ Αλέξιος η οσία του είπε: «Δεν τρώω κρέας. Άρχισα να τρώω χορταρικά και τώρα είμαι καλύτερα». Τα λόγια αυτά ήταν για εκείνον, που είχε αρχίσει να τρώει κρέας μετά από κάποια αρρώστια του. Της έβαλε μετάνοια και έκοψε το κρέας.

Άλλοτε την επισκέφτηκε μια κυρία από το Μούρομ και μόλις την είδε της είπε ότι κάπνιζε σαν φουγάρο. «Δεν μπορώ να το κόψω, καπνίζω και τη νύχτα, ακόμα και πριν τη Θεία Λειτουργία» της απάντησε. Τότε η Μαρία είπε στη συγκεκριλιώτισσά της να πάρει την ακριβή ταμπακέρα της και να την πετάξει στη φωτιά. Μετά από καιρό πήραν ένα γράμμα από την κυρία αυτή που έκφραζε την ευγνωμοσύνη της, αναφέροντας ότι από τότε που τους επισκέφτηκε ούτε που σκέφτεται το τσιγάρο.

Μια άλλη φορά την επισκέφτηκαν κάποιες μοναχές, εξαδέλφες του Μίσα Αρτσιμπούσεβα και τη ρώτησαν γι' αυτόν. Η οσία τους είπε ότι ο Μίσα έμπλεξε τελευταία με μια γύφτισσα. Μετά αφού συναντήθηκαν και τον ρώτησαν σχετικά, τους εξήγησε ότι ενώ ποτέ δεν κάπνιζε, τελευταία αγόρασε ένα πακέτο τσιγάρα που είχαν για μάρκα μια «γύφτισσα».

Μετά την μεταπολίτευση στη Ρωσία από την Κομμουνιστική Επανάσταση του 1917 μ.Χ., η Μαρία άρχισε να χρησιμοποιεί πολύ άσχημη γλώσσα, θέλοντας έτσι να υποδείξει τα νέα δεινά της Εκκλησίας από το νέο καθεστώς. Οι υπόλοιπες μοναχές σκανδαλιζόμενες τη ρώτησαν πώς ήταν δυνατόν μια καλογριά να μην μιλάει ευγενικά και η Μαρία απάντησε: «Υπό τον Τσάρο Νικόλαο αυτό ήταν εύκολο, για δοκιμάστε το και με τους Σοβιετικούς».

Η Μαρία Ιβάνοβνα κοιμήθηκε ειρηνικά το 1927 μ.Χ.

Όσιος Ιωάσαφ γιος του βασιλιά της Ινδίας Αβενίρ

Για τη ζωή του οσίου Ιωάσαφ βρίσκουμε σε κάποιο διήγημα, που επιγράφεται «Βαρλαάμ», και αποδίδεται στον Ιωάννη το Δαμασκηνό. Το περιεχόμενο συνοπτικά έχει ως εξής: Επί μεγάλου Κωνσταντίνου υπήρχε στις Ινδίες κάποιος βασιλιάς, που τον έλεγαν Αβενίρ. Σ' αυτόν λοιπόν, είπαν κάποιοι αστρολόγοι ότι ο νεογέννητος γιος του Ιωάσαφ, κάποτε θα ασπασθεί τη χριστιανική θρησκεία. Για να ματαιώσει αυτή την «προφητεία» ο Αβενίρ, έκλεισε το βασιλοπαίδι σ' ένα απομακρυσμένο παλάτι μαζί με υπηρέτες και δασκάλους, και τους συνέστησε να μη πουν τίποτα στο παιδί για την πίστη των χριστιανών. Εκεί ο Ιωάσαφ μεγάλωσε και του δόθηκε μεγάλη μόρφωση. Αλλά του έκανε εντύπωση ο περιορισμός μέσα στον οποίο ζούσε, και απαίτησε να μάθει την αιτία. Κανείς όμως δεν του έλεγε τίποτα. Αυτός όμως, μετά από πολλές παρακλήσεις προς τον πατέρα του, κατάφερε και τον έπεισε να βγαίνει έξω από το παλάτι αλλά υπό αυστηρή επιτήρηση. Σε κάποιο περίπατο του όμως, συνάντησε δύο φτωχούς γέρους, που τους έδωσε γενναία ελεημοσύνη και αυτοί συγκινημένοι του αποκάλυψαν το μυστικό του περιορισμού του. Από τότε ο Ιωάσαφ διψούσε να μάθει για τη χριστιανική θρησκεία. Και ο Θεός ευλόγησε και έμαθε, από κάποιο χριστιανό Ιερέα τον Βαρλαάμ, που κατάφερε να μπει στο παλάτι με την ιδιότητα του πραγματευτή. Τελικά ο Ιωάσαφ βαπτίστηκε, έκανε χριστιανό και τον πατέρα του, αργότερα έγινε μοναχός και δίδαξε στη χώρα του το Ευαγγέλιο.

Πηγή: saint.gr

